

155, de Jiskefet onder de urbandansgezelschappen, neemt zichzelf vooral niet te serieus (drie sterren)

De dansers headbangen, pogoën en breakdancen in een mist van rook en laserlicht.

Van ANNETTE EMBRECHTS

Motors - huilen in je helm

Dans

Door: 155. 18/10, Stadsschouwburg, Utrecht. Tournee t/m 16/2.

Het scheelt niet veel of ze zouden benzine drinken. Hun motor is hun held en hun uitlaatklep. Want: 'Als je maar hard genoeg gas geeft, hoort niemand je huilen in je helm.' Met die ontboezeming eindigt de korte dansfilm Leer van urbandanscollectief 155. Een ontroerend statement op beeld, van eigenwijze machodansers die bekendstaan om hun creatieve zelfspot. Een paar summiere beelden van hoofdpersoon Hank uit de video halen het podium tijdens de voorstelling Motors, waarmee 155 nu door het land toert.

FOTO SJOERD DERINE

Zo roerend als de bekroonde film wordt het knotsgekke uur niet. Daarvoor oogt het verzamelde materiaal op het podium net te dun. Maar 155 komt er wel knap mee weg, omdat ze met hun ironische presentatie een onnavolgbare eigen sfeer creëren in de theaterzaal. In Utrecht ging een hip publiek volledig uit zijn dak, toen het zevental met in China bestelde minibikes gierend over de kop ging en een choreografie van valbewegingen uitvoerde, inclusief gebarentaal van motorrijdersgroeten. Ieder 155-lid heeft zijn eigen crossmotor gepimpt met jungle- of Galaxyprint. Net te vet en net te zuurstokroze. Want deze Jiskefet onder de urbandansgezelschappen, opgericht door Thomas en Erik Bos, neemt vooral zichzelf niet te serieus. Ze headbangen, pogoën en backspinnen, in

een mist van rook en laserlicht. Als iemand vraagt wat de beste plek is om je kop te stoten, antwoordt een ander slechts met het gegrom van gasgeven. Vroemmm, wegwezen. Kwetsbaar zijn, dat kan pas als je geharnast bent met helm en latex motorpak. 'Telefoon uit, pak aan, deur uit', zo eindigt het gezamenlijk gezongen lijflied en daarmee deze eigenwijze voorstelling.
